

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/335/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613213109
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613213109.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava IČO: 36 789 615, proti odporcovi: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. H. XXX, XXX XX Z. H., o zaplatenie 66,50 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/157/2013-31 zo dňa 20. februára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietnutý a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 51,13 eur a úroky z omeškania 9% ročne od 18.02.2012 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, sa krajský súd, **n e d o t ý k a**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 51,13 eur a úroky z omeškania 9% ročne od 18.02.2012 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí I. výrok). Vo zvyšku sa návrh zamietol (v poradí II. výrok), navrhovateľovi priznal náhradu trov konania 16,50 eur a trov právneho zastúpenia 19,92 eur (spolu 36,42 eur), s povinnosťou odporcu zaplatiť tieto trovy právneho zástupcovi navrhovateľa v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatnil

voči odporcovi nárok na zaplatenie istiny 66,50 eur s príslušenstvom. Predloženými listinnými dôkazmi bolo preukázané, že navrhovateľom uzavrel dňa 10.03.2008 Úverovú zmluvu (ďalej už len ÚZ), na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 15.000,- Sk (497,91 eur). Odporca sa zaviazal splatiť poskytnutý úver v 48-ich mesačných splátkach po 612,- Sk (20,31 eur), posledná splátka bola splatná dňa 17.02.2012. Navrhovateľ listom zo dňa 27.09.2011 vyzval odporcu na splatenie celého úveru z dôvodu, že tento nedodrжал dojednané splátky. Právo odstúpiť od zmluvy odvodzoval z úverových zmluvných podmienok (ďalej už len ÚZP).

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku konštatoval, že ustanovenia ÚZP nemožno v tomto zmluvnom vzťahu považovať za individuálne dojednané, a to s poukazom na ust. § 53 ods. 2

Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ). Nie je právne významné, či tieto ÚZP boli pevne spojené s ÚZ, ani to, či odporca mal pri uzatváraní zmluvy možnosť sa s týmito zmluvnými podmienkami oboznámiť. Nakoľko odporca ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť ÚZP a navrhovateľ nepreukázal, že ustanovenia o odstúpení od zmluvy boli dohodnuté individuálne, nemohol pred uplynutím dojednanej lehoty splatnosti vyzvať odporcu na splatenie celého úveru. Pokiaľ odporca porušil ÚZ, navrhovateľ sa mohol do 17.02.2012 domáhať iba zaplatenie zročných splátok a nie celej dlžnej sumy. Nakoľko odporca mal podľa ÚZ zaplatiť navrhovateľovi celkovú sumu 975,10 eur, pričom za celú dobu zaplatil len sumu 923,97 eur, v časti návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 51,13 eur vyhovel.

Navrhovateľ okrem nesplatennej časti úveru uplatnil proti odporcovi sumu 11,04 eur, ktorú označil ako ušlý úrok uplatňovaný v zmysle Hlavy 6, § 6 ÚZP. Nakoľko takýto nárok nebol individuálne dojednaný, navrhovateľ sa mohol domáhať zaplatenia iba dohodnutej sumy 975,10 eur. V tejto sume boli navyše zahrnuté nielen v zmluve uvedené celkové náklady spotrebiteľa, ale i nešpecifikovaná suma 1.104,- Sk (36,65 eur). Nakoľko žiadne iné nároky individuálne dojednané neboli, okresný súd zamietol návrh navrhovateľa prevyšujúci priznanú sumu 51,13 eur. K tejto sume priznal úrok z omeškania dňom 18.02.2012. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať sumu 22,02 eur ako kapitalizovaný úrok z dlžnej sumy vo výške 9,5% ročne od 13.10.2011 do 10.12.2013, nebolo preukázané, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením celého dlhu už ku dňu 13.10.2011. Vzhľadom na výsledok konania rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že náhradu trov pomerne rozdelil.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorým napádal tú časť rozsudku, ktorou nebolo jeho návrhu vyhovené.

V dôvodoch odvolania uviedol, že ÚZ je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli ÚZP navrhovateľa, ktoré boli uvedené na rube ÚZ a na samostatnom liste. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení buď priamo zo samotnej zmluvy alebo z ÚZP. Odporca sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru, konkrétne so splátkami č. 38 a nasledujúcimi. S poukazom na ust. § 3 Hlavy 6 ÚZP, stal sa celý zostatok čerpaného úveru splatným, pričom splatnosť nastala ku dňu 27.09.2011. Úvahy okresného súdu v tom smere, že ustanovenia ÚZP neboli individuálne dojednané, sú nezrozumiteľné, keďže poukazoval na ustanovenia OZ o neprijateľnosti zmluvných podmienok. Z rozhodnutia súdu však nie je vôbec zrejmé, ktoré skutočnosti mali bezúročnosť a bezpoplatkovosť spôsobiť. Rozhodnutie okresného súdu je aj v časti zosplatnenia úveru nepreskúmateľné, nakoľko okresný súd síce cituje ust. § 565 OZ o práve veriteľa na zosplatnenie úveru, ďalej v odôvodnení rozsudku spomína už iba odstúpenie od zmluvy navrhovateľom. Z návrhu na začatie konania i z jeho doplnenia je však zrejmé, že navrhovateľ od ÚZ neodstúpil, a teda nemohlo dôjsť k účinkom podľa § 457 OZ. Navrhovateľ nesúhlasil ani s určením začiatku omeškania odporcu so splatením celého dlhu. Pokiaľ ide o ich nárok na „ušlý úrok“, ktorý okresný súd nepriznal, navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že si uplatňuje len sumu dohodnutú v ÚZ, uvedenú ako celkové náklady spotrebiteľa vo výške 440,55 eur. Na základe predloženého splátkového kalendára predstavuje celková výška úroku z úveru sumu rovnajúcu sa súčtu vyrubenej úroku a ušlého úroku, t.j. 429,27 eur + 11,04 eur, čo činí sumu 440,51 eur. Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť tak, aby návrhu odvolateľa bolo v celom rozsahu vyhovené.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v napadnutom výroku ako i v závislom výroku o trovách konania potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich

skutočností, na jeho podklade dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolacie námietky navrhovateľa vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom okresného súdu, že ustanovenia ÚZP nemožno v zmluvnom vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom považovať za individuálne dojednané. Zároveň sa nestotožňuje s odvolateľom, že všetky ustanovenia ÚZ, resp. ÚZP boli pre odporcu ako spotrebiteľa čitateľné a zrozumiteľné. Pre každého priemerného spotrebiteľa podľa odvolacieho súdu je nečitateľná nielen tá časť ÚZ, kde sa odkazuje na to, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú ÚZP, ale nečitateľné sú i ustanovenia samotných ÚZP, najmä tých, ktorých obsahom bola splatnosť úveru, jeho zosplatenie a úšlý úrok (Hlava 6) a v neposlednom rade i ustanovenia, ktorých obsahom bola úprava doručovania medzi navrhovateľom a odporcom (Hlava 14).

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že nároky navrhovateľa žiadané nad rozsah priznanej istiny a priznaného úroku z omeškania nie sú dôvodné, a preto rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil.

V poradí I. výroku rozsudku okresného súdu sa odvolací súd týmto rozhodnutím nedotkol, nakoľko proti nemu odvolanie podané nebolo.

Odporca bol úspešný v odvolacom konaní, preto by mu prináležalo právo na náhradu trov tohto konania. Keďže odporca si trov odvolacieho konania neuplatnil ani nevyčíslil, odvolací súd mu ich nepriznal (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.